

det ærede Medlem for Skive betyder, at man fra den Side agter at fortsætte denne Politik. Det forekommer mig, at det for alle os, der for Alvor interessere sig for at føre denne Skattereform igennem, maa være i allerhøjeste Grad om at gøre at faa at vide, hvem der virkelig er Venner af denne Skattereform, og hvem der ikke er det, hvem der virkelig vil holde sammen for at føre den igennem, og hvem der staar parat til at falde os andre i Ryggen, naar det gunstige Øjeblik er kommet. Det ærede Medlem for Skive udtalte, at i Skattekommissionen er det gaaet saaledes til, at man først er bleven enig om de tre Forslag og først derefter om det fjerde; derfor mente han, at det godt kunde gaa an at slutte sig til de tre første, men vedblive at have Betænkeligheder ved det fjerde. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har allerede berigtiget dette. Det forholder sig, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds udtalte, at den Enighed, som der var i Kommissionen om de tre af Forslagene, som i dens Betænkning staar først, kun var en foreløbig Enighed, som var betinget af, at der ogsaa kunde opnaas Enighed om det fjerde. Forholdet er i Virkeligheden det, at alle disse 4 Forslag, om de end ikke ere koblede sammen, saa dog alligevel hver for sig udgør en Del af en samlet Skattereform. Der er gjort Indrømmelser fra de forskellige Sider paa de forskellige Forslag, og der kan paa et Forslag være gjort Indrømmelser, som ikke vilde være blevne gjorte, hvis ikke de andre Forslag havde været med. Man kan derfor ikke — som det ærede Medlem for Skive syntes at gaa ud fra — skille disse Forslag ad og sige: De tre ville vi være med til, men det fjerde ikke. Imidlertid er jo det ærede Medlem kommet ud over dette. Han har bestemt sig til, som jeg forstod paa hans Udtalelser, at lade sig tvinge til at gaa frivillig med.

Den højtærede Finansminister holdt i Lørdags en Tale, som i mange Henseender forekom mig at være meget mærkelig. Talen faldt, saavidt jeg skønnede, i tre Dele. Først i en Omtale af navnlig Landstingets formodede Stilling til denne Skattereform; dernæst i en Omtale af det ærede Ministeriums egen Stilling dertil og endelig i en Fremstilling af Ministeriets eget Skatteprogram. Den højtærede Ministers Udtalelser om, hvorledes man maatte formode, at Landstinget vilde stille sig til disse Forslag, skurrede meget stærkt i mine Øren, thi jeg forstod den ærede Ministers Udtalelser ganske bestemt saaledes — det har

maaske ikke været Ministerens Ønske, men i ethvert Tilfælde er det ganske sikkert, at det laa nær at formode, at hans Udtalelser vilde have denne Virkning — at de vare et Forsøg paa at hidse Landstinget mod de fire Skattelove, Kommissionen var enedes om. Den ærede Ministers Udtalelser vare helt igennem en Paa-visning af, hvorledes Landstinget umuligt kunde være bekendt at vedtage disse Skattelove eller blot arbejde paa det Grundlag, disse fire Skattelove anvise. Den ærede Minister oplæste og holdt frem for Landstinget en Række Udtalelser, som skulde gøre noget saadant umuligt for Landstinget. Jeg haaber ikke, den ærede Minister vil faa nogen Glæde deraf. Jeg tror ikke, at der i noget af det, den ærede Minister oplæste, er noget, som virkelig kan siges at binde Landstinget til nu at gaa imod de Lovforslag, som her foreligge fra Skattekommissionen. Naar saadanne almindelige Udtalelser som dem, den højtærede Minister oplæste, skulle bedømmes, maa de selvfølgelig bedømmes ud fra den Situation, som foreligger paa den Tid, de fremkomme, og naar de bedømmes paa denne Maade, er der sikkert ikke noget som helst i dem, som kunde binde Landstinget til under forandrede Forhold ikke at kunne indtage paa et eller andet Punkt en anden Stilling. Forholdene foreligge nemlig i saa Henseende meget forandrede, men jeg skal ikke her opholde mig ved den Forandring, som afgjort er foregaaet i Forholdene og Opfattelserne ude omkring i Landet; derom have andre ærede Medlemmer udtalt sig meget tilstrækkeligt. Der foreligger jo imidlertid en anden Forandring af Stillingen, og det er den, at der i Skattekommissionen er bleven Enighed ogsaa om Loven om Kommuneskatter. Vi vide alle, at det er et Lovforslag, der indeholder Bestemmelser, man fra Landstingets Side i lang Tid har ønsket og meget sætter Pris paa. Nu var Forholdet før det, at man i ethvert Tilfælde fra nogle Sider i Landstinget sagde: skulle vi gaa med paa en Indkomstskat, skal Folketinget gaa med paa en Brændevinsskat. Det var et Slags Sympatimiddel. Naar Landstinget skulde gaa ind paa noget, det ikke syntes om, mente man, at Folketinget ogsaa skulde gaa ind paa noget, det ikke syntes om. Nu foreligger der her det, at der i Forbindelse med Indkomstskatteloven er sat et Forslag, som ikke blot er et Sympatimiddel men betyder noget virkelig reelt for de Ønsker, som i en Række af